

Generalforsamling og kursus 2005 - Åben for tilmelding

Høring - Rådets afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi (Cepol) som et EU-organ

85. Varetægtsfængsling - Gentagelses- og kollusionsrisiko - Proportionalitet - Prøveløsladelse - Christiania-sager
86. Retsmøder - Lukkede døre
87. Samfundstjeneste - Røverier - Strafudmåling
88. Røveri - Vold, grov - Ulovlig frihedsberøvelse - Unge lovovertrædere - Betinget straf, delvis
89. Vold - Konflikt - Samfundstjeneste
90. Færdselsloven - Kørselsforbud - Afstand til forankørende - Anklageskrifter
91. Dokumentfalsk - Skuffe i retsforhold - Anklageskrifter - Frifindelse
92. Vold mod politiet - Ung alder - Betinget straf
93. Færdselsloven - Generhvervelse af kørekort

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Generalforsamling og kursus 2005

Bestyrelsen har nu fastlagt tid og sted for det kommende forsvarerkursus, der vil finde sted **fredag den 20. maj 2005 på Comwell Middelfart** fra kl. 10.00.

Programmet omfatter *Thomas Rørdom* om udførelsen af straffesager for Højesteret, og *Jakob Lund Poulsen* om Europæisk Straffeprocess. Derudover prøver vi at få en indleder til at tale om domfældtes betaling af sagsomkostninger.

Fredag aften vil der være middag formentlig med efterfølgende underholdning og mulighed for at røre benene.

Generalforsamling afholdes **lørdag den 21. maj 2005 kl. 09.30** samme sted - denne gang uden afsluttende frokost, som de fleste alligevel springer over.

Der er nu åbent for tilmelding hos **advokat Anne-Birgitte Bjerre-Olsen, Hundepurvevej 59, Box 903, 5100 Odense C, fax 66 12 51 67**, tillige med depositum kr. 500 og angivelse af:

A	Overnatning både torsdag og fredag	kr. 3.000
B	Overnatning alene fredag	kr. 2.100
C	Ingen overnatning, men deltagelse i kursus og middag	kr. 1.500
D	Alene deltagelse i kursus fredag, men ikke middag	kr. 1.000
E	Alene deltagelse i generalforsamling lørdag	kr. 0

Af hensyn til reservation over for kursusstedet beder bestyrelsen om **tilmelding senest den 15. februar 2005.**

Formelig indkaldelse til generalforsamlingen kommer senere pr. brev, iflg. vedtægterne.

Medlemmer har fortrinsret. For ikke-medlemmer **tillægges 500 kr.** til de anførte kursusafgifter.

Justitsministeriet

Det Internationale Kontor

Østergade 16
14. december 2004

Vedr.: Sagsnr. 2004-165-0615. Forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi (Cepol) som et EU-organ.

Med skrivelse af den 23. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om ovennævnte forslag.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 85/2004

Varetægtsfængsling - Gentagelses- og kollusionsrisiko - Proportionalitet - Prøveløsladelse - Christianiasager

Retsplejelovens § 762 og straffelovens § 38 og 40a.

T, der havde siddet varetægtsfængslet i Christianiasagskomplekset siden marts 2004, blev af Højesteret løsladt i december 2004. Den medtiltalte fra samme bod var blevet løsladt, og den 1. december 2004 var der blevet afsagt domme, der på nogle, men ikke alle punkter underkendte politiets beregningsgrundlag. Selv om dommen var påanket, forelå der nu en sådan usikkerhed med hensyn til mistankegrundlaget i forhold til omfanget af den mængde hash, der var rejst tiltale for, at fortsat varetægtsfængsling ville stå i misforhold til den retsfølge, som kunne ventes, hvis T blev fundet skyldig.

HK Sag 492/2004, 15/12 2004 Anklagemyndigheden mod T (advokat F)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Københavns Byret (22. afdeling) den 5. august 2004 og af Østre Landsret (20. afdeling) den 26. august 2004. Landsrettens kendelse om fortsat varetægtsfængsling er med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret af tiltalte T.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Sørensen, Per Sørensen, Børge Dahl, Niels Grubbe og Marianne Højgaard Pedersen.

Påstande

T har påstået løsladelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Landsretten har henholdt sig til afgørelsen.

Sagsfremstilling

Anklagemyndigheden har om baggrunden for sagen oplyst, at Københavns Politi i et forsøg på at bekæmpe den omfattende og åbenlyse hashhandel på Christiania forud for den 16. marts 2004 foretog en målrettet overvågning af hashhandlen i "Pusherstreet". Overvågningen blev foretaget gennem undercoverarbejde, videoptagelser og planlagte aktioner.

På baggrund af efterforskningen er det politiets opfattelse, at hashhandlen på Christiania har været særdeles velorganiseret og opbygget efter et hierarki, hvor bagmanden enten selv stod for salget fra en bod eller havde andre til at sælge for sig. Der var som regel flere pushere/sælgere tilknyttet en bod, og disse havde typisk en eller flere medhjælpere - såkaldte "løbere" - under sig. Som beskyttelse for hele hashmarkedet havde pusherne ansat et større antal vagter, hvis eneste opgave var at forhindre politiet i at komme usete ind i "Pusherstreet". Det er politiets opfattelse, at der har været særdeles store fortjenester forbundet med salget.

Københavns Politi foretog den 16. marts 2004 en aktion på Christiania rettet mod hashpusherne, deres medhjælpere (løbere) og vagterne. I forbindelse med aktionen blev 58 personer anholdt, heraf blev 49 personer varetægtsfængslet.

T blev anholdt i forbindelse med aktionen den 16. marts 2004 og blev samme dag fremstillet i Københavns Byret som sigtet for overtrædelse af straffelovens 191, stk. 1, 1. pkt. I grundlovsforhøret blev T sigtet for i forening med N fra "bod 4a" at have solgt ikke under 67,03 kg hash.

T, der ikke er straffet af relevans for sagen, nægtede sig skyldig. Om sine personlige forhold forklarede han, at han har boet på Christiania siden 1989. Han havde lige været i Barcelona, Tyskland og Tjekkiet og havde derfor euro liggende. Han tipper meget og vinder tit. Han har ikke arbejde og modtager ikke bistandshjælp. Han ønskede ikke i øvrigt at udtale sig.

T blev varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3. Fængslingen skete i isolation.

Som begrundelse for varetægtsfængslingen hedder det i kendelsen af 16. marts 2004 fra Københavns Byret bl.a.:

"Efter de foreliggende oplysninger er der begrundet mistanke om, at anholdte har gjort sig skyldig i salg af hash i betydeligt omfang.

Der er d.d. anholdt et større antal personer i forbindelse med en politiaktion rettet mod handlen med euforiserende stoffer på Christiania. Der forventes foretaget flere anholdelser i dette sagskompleks, ligesom der pågår et større efterforskningsarbejde, herunder med afhøringer og efterafhøringer af et større antal personer.

Under hensyn hertil og til sigtelsens karakter er betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 opfyldt.

Efter det foreliggende er der begrundet mistanke om, at anholdte over en længere periode i mange tilfælde har foretaget hashsalg. Henset hertil sammenholdt med det i sagen i øvrigt oplyste, findes der begrundet mistanke om, at anholdte på fri fod vil begå ny ligartet kriminalitet, herefter findes tillige betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, opfyldt."

Fængslingen er efterfølgende forlænget og stadfæstet af Østre Landsret ved kendelse af 2. april 2004. Isolationen blev ophævet den 13. maj 2004.

Ved anklageskrift af 9. juli 2004 blev der rejst tiltale mod T for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 2, jf. bilag A, nr. 1, ved i perioden fra omkring den 10. juli 2003 og indtil den 15. marts 2004 helt eller delvis i forening og efter forudgående aftale med medtiltalte N samt flere andre identificerede og uidentificerede personer fra "bod 4a" i "Pusherstreet" på Christiania ad talrige gange og til talrige personer at have solgt eller medvirket til salg af ikke under 36,20 kg hash.

Ved samme anklageskrift blev der rejst tiltale mod N for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 2, jf. bilag A, nr. 1, ved i perioden fra omkring den 8. oktober 2003 og indtil den 15. marts 2004 helt eller delvis i forening og efter forudgående aftale med medtiltalte T samt flere andre identificerede og uidentificerede personer fra "bod 4a" i "Pusherstreet" på Christiania ad talrige gange og til talrige personer at have solgt eller medvirket til salg af ikke under 18,42 kg hash.

Politiets bevismateriale mod de tiltalte i "bod 4a", herunder T, bygger på, at T i perioden 10. juli 2003 til 15. marts 2004 i alt er observeret 16 gange i "bod 4a" i forbindelse med en salgssituation. 4 af disse gange har observatørerne i forbindelse med observationerne foretaget skjult videooptagelse af "bod 4a". Derudover bygger politiets bevismateriale mod "bod 4a" og en række boder bl.a. på fast videoovervågning af "Pusherstreet" fra slutningen af november måned 2003 til den 9. marts 2004. Ud fra denne videoovervågning har det været muligt at registrere handler fra boder 1, 2, 3,

5b, 7, 9, 11, 13 og 15. Det har således ikke været muligt på videoovervågningen at registrere handler fra "bod 4a".

Da det imidlertid er politiets opfattelse, at der ikke har været den store forskel i antallet af handler pr. bod pr. dag, er der blevet udarbejdet en analyse (et beregningsgrundlag) baseret på registrerede handler i boderne 1, 3 og 11 over perioder på henholdsvis 8, 6 og 10 dage. Konklusionen er, at der gennemsnitligt blev foretaget 240,4 handler pr. dag pr. bod, og at der gennemsnitligt blev solgt 635,1 gram hash pr. dag pr. bod. Dette beregningsgrundlag er lagt til grund ved udarbejdelsen af tiltalen for de boder, hvor det ikke via fast videoovervågning har været muligt at registrere handler.

Tiltaleperioden omfatter tidsrummet fra første gang, T er observeret med en salgssituation i bod 4a, til den sidste dag i efterforskningsperioden den 15. marts 2004. Med hensyn til den mængde af hash, som T er tiltalt for at have solgt eller medvirket til at have solgt, har anklagemyndigheden foretaget en skønsmæssig vurdering over, i hvilken sammenhængende periode T har deltaget i salg eller medvirket til salg, og derefter ganget det antal dage, perioden vedrører, med det ud fra beregningsgrundlaget udregnede gennemsnitlige salg pr. bod pr. dag. Det er i forbindelse hermed blevet lagt til grund, at der kan gøres et medvirkensansvar gældende, forstået på den måde, at der er tale om en forretning, som de tiltalte har samvirket om at drive.

Beregningen af kvantum for T er sket for perioden fra den 19. januar 2004 til den 15. marts 2004, i alt 57 dage. 57 dage ganget med 635,1 gram hash pr. dag giver 36,20 kg.

Ved tillægsanklageskrift af 19. oktober 2004 blev der rejst tiltale mod T for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 2, jf. bilag A, nr. 1, ved den 28. juli 2004 i Helsingør Arrest at have været i besiddelse af 43,5 gram hash.

Byretten berammede den 5. august 2004 sagen til domsforhandling i perioden fra den 9. november 2004 til den 8. marts 2005.

Det fremgår af retsbogen for Københavns Byret (22. afdeling), at T under domsforhandlingen den 9. november 2004 nægtede sig skyldig i tiltalen, men dog således at han har erkendt sig skyldig i besiddelse af 40,3 gram hash, 4 joints og 11,54 gram skunk den 16. marts 2004 og 43,5 gram hash den 28. juli 2004. Det fremgår videre, at T har forklaret:

"... han har boet på Christiania i 12 år. Han bor alene i (M...). Hans søster bor også på Christiania, og hun har boet der i længere tid end ham. Det er de andre i området, som på et område-møde beslutter, om man kan få lov at flytte ind. Det er 10-12 år siden, han har haft arbejde.

Han har ingen uddannelse. Han har ikke fået understøttelse siden 1993. Han spiller fodbold. Han spiller på spil fra Dansk Tipstjeneste, blandt andet "den lange" og "resultatet". Han spiller næsten hver dag. Det er forskelligt, hvor meget han spiller for. Han har vundet meget. Han vil nogen gange betragte sig som ludoman. Han kan godt finde på at gå på kasino og spille på én-armet, men han spiller ikke på roulette. Han boede i en uge på SAS Radisson, hvor der er kasino. Han vandt 18.000 kr., 20.000 kr., 19.000 kr., 4.000 kr. og et mindre beløb. Han flyttede ind på hotellet, fordi han havde kærestesorg. Han betalte kontant på hotellet. Han havde lige vundet 70.000 kr. De gange han har vundet på den én-armede, har han skrevet under på, hvor meget han havde vundet, når han fik det udbetalt. Han har boet på hotel på Frederiksberg i en eller to uger. Der var ikke kasino. Han husker ikke, hvad det kostede, men det var halvdyr. Han betalte med visa/dankort. Hans mobiltelefonnummer er ... Han betaler 1.700 kr. om måneden for at bo på Christiania. Han har udgifter til telefon, fodboldkontingent og mad. Han har en cykel. Han kan godt lide at rejse ud og se Brøndby spille Europa Cup kampe. Det er rejser på 3-4 dage. Han kender tiltalte N. De har gået i samme ungdomsklub, og de har begge to boet på Amager. Han ryger hash hver dag, men det er forskelligt, hvor mange penge han bruger på det. Han køber det i Pusherstreet. Han har opholdt sig meget i bod 4a, fordi der var nogle bekendte, han godt kan lide der. Når den ansvarlige ikke var der, og der stod nogle kunder, der var utålmodige, har han et par gange solgt hash til dem. Det har været tilfældigt, at han lige har stået der. Han var ikke fast afløser. Han har solgt mellem 1 og 3 gram hash, og han lagde pengene ved siden af vægten. Hvis en kunde for eksempel ville købe for 100 kr., klipper man noget hash af med grensaksen. Han har ikke fået noget for sin hjælp. Han har nogen gange fået noget hash at ryge, men det var ikke specielt for at hjælpe. Der er en ansvarlig ad gangen i boden. Han ved ikke, hvor mange forskellige personer, der passer boden. Han ved ikke, hvem der sørger for, at der er hash i den. Det meste hash kommer fra Marokko, men der kommer også hash fra Indien, Afghanistan og Pakistan. Han ved ikke, hvornår der er travlt i bod 4a. Han er ikke bekendt med, at der er et vagtkorps i Christiania. Han kender nogle af dem, der står i andre boder. Han kender ikke specielt dem, der stod i boderne ved siden af bod 4a. Han kunne godt lide at købe hash i bod 4a. Han var i Pusherstreet den 4. januar 2004, da boderne blev revet ned. På spørgsmålet om, hvorvidt han kender I, forklarer han, at han kender en, der hedder I (fornavnet). Hun har ikke noget med hashhandlen at gøre. Navnene K, M og R siger ham ikke noget.

På forsvarerens spørgsmål forklarer tiltalte, at han spiller fodbold i Christianias egen fodboldklub. Klubhuset ligger i Stjerneskipet. Han kommer dagligt i klubben. Der er øgenavne for en del af dem, der bor på Christiania. Hans øge navn er "(.TT)". Han har ikke nægtet at tale med politiet, efter han er blevet anholdt. På et tidspunkt ville han gerne forklare politiet om sine spillegevinster, men det ville politiet ikke tale med ham om. Han har vundet en 2. præmie i Lotto på 197.000 kr. Han er dygtig til at tippe og ved meget om fodbold og om hvem, der er gode for tiden. Han følger blandt andet med i, hvem der er skadet. De penge, han har vundet, har han sat i banken. Politiet har hevet fat i ham nogle gange i nærheden af boden. De spurgte ham hvad han hed, og hvor han boede, og det fortalte han. De har ikke bagefter afhørt ham. Det virkede som om politiet var ligeglade."

Ved afslutningen af retsmødet begærede anklagemyndigheden T fortsat varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 2, og oplyste samtidig, at medtiltalte N blev løsladt den 21. september 2004. Ved kendelse samme dag besluttede byretten, at T skulle løslades. I kendelsen hedder det bl.a.:

"Efter de oplysninger, der foreligger for retten, er det ikke godtgjort, at der er bestemte grunde til at antage, at tiltalte T, der har været frihedsberøvet siden den 16. marts 2004, vil begå ligegartet kriminalitet, såfremt han løslades. Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, kan derfor ikke anses for opfyldt.

Domsmandsretten finder endvidere, at en fortsat varetægtsfængsling indtil domsforhandlingens afslutning i marts 2005, kan være i strid med proportionalitetsgrundsætningen i retsplejelovens § 762, stk. 3. ..."

Anklagemyndigheden kærede kendelsen, og kæren blev ikke tillagt opsættende virkning. Ved kendelse afsagt den 13. november 2004 ændrede Østre Landsret byrettens kendelse, således at T fortsat varetægtsfængsledes. I kendelsen hedder det bl.a.:

"På baggrund af det af anklagemyndigheden i kæreskrift af 9. november 2004 anførte, herunder oplysningerne om fortsat salg af hash på Christiania og det oplyste om tiltaltes personlige forhold, findes der fortsat fængslingsgrundlag efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2.

Landsretten finder endvidere ikke, at fortsat varetægtsfængsling - uanset at domsforhandlingens først afsluttes i marts 2005 - er i strid med proportionalitetsgrundsætningen i retsplejelovens § 762, stk. 3 ..."

Andre retsafgørelser i Christiania-sagskomplekset

Højesteret har tidligere taget stilling til spørgsmål om fortsat varetægtsfængsling i to Christiania-sager, der angik salg fra bod 1 henholdsvis bod 3. Ved kendelser af 29. november 2004 i sag 403/2004 og sag 425/2004 stadfæstede Højesteret Østre Landsrets kendelser, hvor henholdsvis en og to tiltalte var varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3. I begrundelsen, der er i alt væsentligt er enslydende i de to kendelser, hedder det:

"Efter de foreliggende oplysninger om organiseringen af og kundesøgningen til den professionelt tilrettelagte og omfattende hashhandel på Christiania samt T1's og T2's deltagelse heri, tiltræder Højesteret, at der er begrundet mistanke om, at T 1 og T2 har gjort sig skyldige i den rejste tiltale.

Herefter udtaler fire dommere - Poul Sørensen, Per Sørensen, Børge Dahl og Marianne Højgaard Pedersen - om gentagelsesrisiko:

Efter det oplyste om T1's og T2's beskæftigelsesmæssige forhold og under hensyn til, at en person involveret i den professionelt tilrettelagte og omfattende hashhandel på Christiania i kraft heraf må antages at have erfaret de antageligt gode muligheder for hurtig indtjening ved deltagelse i det kriminelle netværk og at have mulighed for at benytte dette netværk til fortsat kriminalitet af tilsvarende art, tiltræder vi, at betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, fortsat er opfyldt.

Dommer Niels Grubbe udtaler herom, at han finder, at der ikke er bestemte grunde til at frygte, at de tiltalte, der ikke tidligere er straffet for tilsvarende kriminalitet, på fri fod vil begå ny

lovovertrædelse af samme beskaffenhed, og at betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Herefter udtaler samtlige dommere:

Sagen angår organiseret kriminalitet og omfatter et stort antal personer, hvoraf nogle er eftersøgte af politiet. T1 og T2 og de øvrige arrestanter i sagen har ikke ønsket at udtale sig under sagen. På denne baggrund og uanset det oplyste om anklagemyndighedens tilvejebringelse af beviser - må det antages, at T1 og T2 og de øvrige involverede på fri fod vil have såvel lejlighed som anledning til at vanskeliggøre forfølgningen i sagen gennem afstemning af forklaringer om bl.a. initiativ, tilstedeværelse og rollefordeling ved salget. Højesteret tiltræder derfor, at betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, fortsat er opfyldt.

Højesteret tiltræder endelig, at fortsat varetægtsfængsling ikke på nuværende tidspunkt står i misforhold til den straf, der kan forventes, hvis T1 og T2 findes skyldige i tiltalen, jf. herved retsplejelovens § 762, stk. 3."

Københavns Byret (34. afdeling) har den 1. december 2004 afsagt dom i en sag, hvor to tiltalte, A og B, var tiltalt for bl.a. overtrædelse af straffelovens §191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved i perioden fra omkring den 18. september 2003 til den 15. marts 2004 helt eller delvis i forening og efter forudgående aftale med den medtiltalte samt flere andre identificerede og uidentificerede personer fra "bod 8" i "Pusherstreet" på Christiania ad talrige gange og til talrige personer at have solgt eller medvirket til salg af for A's vedkommende ikke under 114 kg hash og for B's vedkommende ikke under 30 kg hash.

I begrundelse for dommen hedder det bl.a.:

"I overensstemmelse med de tiltaltes erkendelse sammenholdt med de viste videoklip og politividnernes forklaringer lægges det til grund, at de tiltalte har solgt hash fra bod 8.

Efter den skete bevisførelse findes det ubetænkeligt at lægge til grund, at der i Pusherstreet er sket et omfattende og organiseret salg af hash fra forskellige boder opstillet i gaden, og at de tiltalte i et vist omfang har deltaget i dette salg.

Det findes efter den skete bevisførelse ikke af anklagemyndigheden med den til domfældelse fornødne sikkerhed at være ført bevis for, at de tiltalte efter forudgående aftale har handlet i forening.

Domsmandsretten har herved lagt vægt på, at de tiltalte ikke har haft telefonisk kontakt, at de ikke er set tale med hinanden og at de ikke er set i boden samtidig. Tværtimod kunne domsmandsretten ved de viste videoklip konstatere, at de tiltalte, selvom de stod i nærheden af hinanden i Pusherstreet, ikke på nogen måde tog kontakt til hinanden, hvorimod de havde kontakt med mange andre personer i gaden. Endvidere lægges der vægt på, at der ikke vedrørende denne bod er fundet regnskaber eller andet, som kan understøtte tiltalen for at salget er sket i

forening. Her til kommer, at de tiltaltes forklaring om, at de ikke har handlet i forening, understøttes af, at det på de viste billeder og videoer kan konstateres, at de tiltalte har haft forskelligt udbud af varer, og at boden har været indrettet vidt forskelligt alt efter hvem af de tiltalte, der har stået i boden.

Domsmandsretten har herefter set på, i hvilket omfang det for hver af de tiltalte kan anses for bevist, at han har handlet fra boden.

De tiltalte har begge erkendt, at de har solgt for boden ca. 20 gange hver. Domsmandsretten lægger under henvisning hertil til grund, at de tiltalte hver har handlet ikke under 20 gange fra boden.

Vedrørende den af anklagemyndigheden opstillede beregning over omfanget af salget af hash fra den enkelte bod pr. dag pr. time, ... finder domsmandsretten det efter den skete bevisførelse ubetænkeligt at lægge optællingen af de foretagne handler, optalt ved gennemsyn af videooptagelser fra boderne 1, 3 og 11, til grund for rettens afgørelse. Ligeledes finder domsmandsretten det efter den skete bevisførelse ubetænkeligt at lægge oplysningerne om fordelingen af handlerne mellem hashhandler eller jointshandler og den opgjorte gennemsnitlige mængde ved en hashhandel svarende til 4,3 gram hash og vedrørende en jointshandel svarende til 2 stk. joints med et hash indhold pr. joint på 0,33 gram hash til grund.

Vedrørende anklagemyndighedens udregning af det gennemsnitlige antal kunder pr. time ved boderne 1, 3 og 11 finder domsmandsretten, at opgørelsen heraf vedrørende bod 11 er baseret på videooptagelser, som ikke har en tilstrækkelig tidsmæssig udstrækning over de udvalgte dage til, at opgørelsens oplysninger med den fornødne sikkerhed kan indgå i en gennemsnitsberegning af kundetilstrømningen generelt for boderne i Pusherstreet. Domsmandsretten har herved lagt vægt på, at de udvalgte videooptagelsers tidsmæssige udstrækning i det væsentligste er på 1½ til 4½ time pr. dag set i forhold til, at boden efter anklagemyndighedens opfattelse har været åbent i op til 12½ time. Domsmandsretten har derfor set bort fra beregningerne vedrørende kundetilstrømningen til bod 11 ved sin stillingtagen til omfanget af handelen med hash. Domsmandsretten finder under henvisning til opgørelserne for bod 1 og 3 det bevist, at der gennemsnitlig pr. time har været ca. 16 kunder pr. bod.

Under henvisning til det forklarede af de politividner, der har været inde og observere på Christiania, findes det bevist, at tilstrømningen af kunder var nogenlunde jævnt fordelt over Pusherstreet og dermed også til bod 8.

Herefter og under henvisning til tiltalte, A's, egen forklaring om, at han kun var i boden fra kl. 15.30 til kl. 18.30, og at han ikke har solgt efter den 1. marts 2004, sammenholdt med de foreliggende oplysninger om, hvornår på dagen tiltalte er set sælge fra boden finder domsmandsretten det ubetænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte i perioden fra den 18. september 2003 til den 1. marts 2004 har solgt ikke under 25 kg. hash fra bod 8. I dette omfang findes tiltalte A skyldig i de rejste tiltaler.

Henset til det ovenfor anførte og under henvisning til tiltalte, B's, egen forklaring om, at han kun var i boden mellem 2-4 timer på en dag sammenholdt med oplysningerne om de meget forskellige tidspunkter på en dag tiltalte er set sælge fra boden, finder domsmandsretten det ubetænkeligt at anse det for bevist, at tiltalte efter den 18. september 2003 og frem til den 15.

marts 2004 har solgt ikke under 10 kg. hash fra bod 8. I dette omfang findes tiltalte B, skyldig i forhold 2 og 3."

Byretten fastsatte på denne baggrund straffene for A og B, der henholdsvis ikke tidligere var straffet af betydning og straffet med 3 måneders fængsel for lignende kriminalitet, til henholdsvis fængsel i 1 år og 6 måneder for A og fængsel i 1 år for B.

Der er i denne sag af byretten den 12. november 2004 afsagt kendelse om løsladelse. Kendelsen er afsagt i forbindelse med sagens optagelse til dom og begrundet med, "at der er en ikke ubetydelig usikkerhed med, hvilket resultat domsmandsretten vil komme til i relation til den af anklagemyndighedens opstillede beregningsmodel".

Anbringender

Advokat F har på vegne T til støtte for påstanden om løsladelse anført, at der er sået alvorlig tvivl om holdbarheden af det beregningsgrundlag, som anklagemyndigheden anvender i "Christiania-sagerne", hvorfor der bør ske løsladelse på baggrund af proportionalitetsgrundsætningen i retsplejelovens § 762, stk. 3.

Der foreligger ikke gentagelsesrisiko, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2. T har siddet varetægtsfængslet siden den 16. marts 2004, afbrudt af en kort periode i november, og den åbenlyse hashhandel på Christiania er effektivt standset. Alene det lange fængselsophold må formodes at have lært T, at han skal holde sig fra at forsøge at være hashhandler på Christiania. T er endvidere ikke tidligere dømt for hashhandel, og hans forhold i øvrigt begrunder ikke gentagelsesrisiko. Der er derfor ikke længere bestemte grunde til at frygte gentagelse, hvilket støttes af Københavns Byrets enstemmige afgørelse af 9. november 2004. Anvendelse af § 762, stk. 1, nr. 2, må i T's tilfælde i givet fald bygge på en forhåndsbedømmelse af, at T "nok er skyldig" i den rejste tiltale - og en sådan betragtning er der ikke hjemmel til ved vurderingen af, om nr. 2 bør finde anvendelse.

Varetægtsfængslingsperioden er ikke proportional med den forventelige straf, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3, selv om T måtte blive dømt i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand. I Højesterets dom gengivet i UfR 1985 s. 612 medførte handel med 35 kg hash en straf på betinget fængsel i 1 år og 6 måneder. Ved domsforhandlingens afslutning vil T have været fængslet i 1 år svarende til det tidspunkt, hvor der vil ske prøveløsladelse, jf. straffelovens § 38, stk. 1, hvis T måtte blive dømt i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand. Herved forskertses muligheden for prøveløsladelse efter halv tid, jf. straffelovens § 40 a. Åbenlys hashhandel på Christiania - omstændighederne i øvrigt ufortalt - kan ikke rubriceres som en af de meget alvorlige forbrydelser, som ifølge forarbejderne til § 40 a bør undtages fra muligheden for prøveløsladelse efter halv tid.

Medtiltalte N er løsladt, og ud fra en simpel lighedsbetragtning er det ubegrundet, at T skal tåle at være varetægtsfængslet under domsforhandlingen. Forskellen er alene, at udregningen af det solgte kvantum hash er forskellig. Sagerne er imidlertid identiske derved, at begge tiltales for salg af et ikke ubetydeligt kvantum hash.

Anklagemyndigheden har til støtte for stadfæstelsespåstanden anført, at der på baggrund af politiets efterforskning, herunder de foretagne observationer og videooptagelser og den på baggrund heraf beregnede stofmængde, fortsat er begrundet mistanke om, at T har gjort sig skyldig i den rejste tiltale. Det er i forbindelse med tiltale-rejsningen lagt til grund, at der kan gøres et medvirkensansvar gældende, forstået på den måde, at der er tale om en forretning, som de tiltalte har samvirket om at drive.

Anklagemyndigheden har videre anført, at betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, forsat er til stede. T er tiltalt for i flere måneder til et større antal personer med et betydeligt vederlag kontinuerligt at have solgt et større kvantum hash efter forudgående aftale med en anden. Under henvisning hertil og til det oplyste om T's personlige forhold, herunder at T i den relevante periode er observeret adskillige gange i færd med at sælge hash, at den rejste tiltale vedrører organiseret kriminalitet, og at der er tale om et kompleks med mange personer impliceret som gerningsmænd, er der grund til at befrygte, at T som følge af sin tilknytning til det kriminelle netværk, som den omfattende hashhandel bygger på, samt sin erfaring og udsigt til at kunne skaffe sig hurtig og betydelig fortjeneste ved udnyttelse af sin viden inden for rammerne af den organiserede hashhandel, må befrygtes ved en løsladelse at ville begå ny kriminalitet af den tidligere nævnte beskaffenhed, eventuelt på andre geografiske lokaliteter end Christiania. Der er således fortsat fængslingsgrundlag i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2. Herom vidner varetægtsfængslingen af en anden tiltalt i komplekset, D, der ligeledes blev varetægtsfængslet den 16. marts 2004, men løsladt den 31. juli 2004, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3. D blev på ny varetægtsfængslet den 6. november 2004 for hashhandel på Christiania.

For så vidt angår varetægtsfængslingsgrundlaget i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, har anklagemyndigheden anført, at risikoen for, at T vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen bestod frem til den 9. november 2004, hvor han afgav forklaring i retten. Indtil da havde T og medtiltalte kun afgivet en kort forklaring om de personlige forhold i grundlovsforhøret den 16. marts 2004. T og medtiltalte har ikke i tiden indtil den 9. november 2004 skullet have lejlighed til at samstemme deres forklaringer, herunder om tilstedeværelsen i "bod 4a", rollefordeling, eller skaffe sig alibi fra familie, bekendte eller personer med tilknytning til Christiania. Såfremt T var løsladt på daværende tidspunkt, ville der være fare for, at han på den måde vil søge at modvirke bevisførelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om proportionalitet, har anklagemyndigheden anført, at i betragtning af, at T over en længere periode har haft en central rolle organiseret og omfattende handel med hash, der indebar et stort økonomisk udbytte, og hvori flere personer har været involveret, må det forventes, at han, såfremt han findes skyldig i den rejste tiltale, idømmes en fængselsstraf på ikke under 1 år og 6 måneder.

Såfremt T forbliver varetægtsfængslet frem til domsafsigelsestidspunktet, og såfremt han idømmes en straf på ikke under 1 år og 6 måneders fængsel, vil han på dette tidspunkt have været varetægtsfængslet i ca. 1 år, hvilket omtrent svarer til to tredjedel af den straf, han mindst forventes idømt og dermed til det tidspunkt, hvor der normalt sker prøveløsladelse i medfør af straffelovens § 38, stk. 1.

De nye muligheder for prøveløsladelse efter halv tid, jf. straffelovens 40 a, har ikke betydning for vurderingen af, om der foreligger et misforhold mellem varetægtsfængslingen og den forventede straf. Det fremgår således af bemærkningerne til bestemmelsen, at adgangen til prøveløsladelse efter bestemmelsen ikke ligesom prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, har karakter af en egentlig hovedregel, hvorefter en indsat som det almindelige udgangspunkt kan forvente at blive prøveløsladt efter halvdelen af straffetiden. Den indsatte skal derimod gøre noget særligt, eller der skal foreligge særlige personlige forhold mv., for at det kan komme på tale at prøveløslade de pågældende. En indsat vil således ikke i almindelighed kunne have samme forventning om prøveløsladelse efter § 40 a, som efter hovedreglen i § 38, stk. 1.

Det er derfor anklagemyndighedens opfattelse, at der hverken på nuværende tidspunkt eller på tidspunktet for domsforhandlingens påbegyndelse vil blive tale om, at frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den idømte straf.

Højesterets begrundelse og resultat

Den rejste tiltale mod T angår salg fra bod 4a og bygger bl.a. på politiets beregningsmodel for antal handler pr. dag pr. bod og den opfattelse, at den enkelte bod har været en forretning drevet i samvirke mellem flere. Der har hidtil været begrundet mistanke om en lovovertrædelse i overensstemmelse med den rejste tiltale. En endelig stillingtagen til bl.a. beregningsmodellen forudsætter imidlertid en domsforhandling.

En domsforhandling ligger bag Københavns Byrets dom af 1. december 2004. Efter bedømmelsen i denne dom af politiets beregningsmodel finder Højesteret - også selv om det efter ankebehandling kan vise sig, at politiets beregningsmodel m.v. kan lægges til grund - at der nu foreligger en sådan usikkerhed med hensyn til mistankegrundlaget i forhold til omfanget af den mængde hash, der er rejst tiltale for, at fortsat

varetægtsfængsling vil stå i misforhold til den retsfølge, som kan ventes, hvis T findes skyldig, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Som følge heraf bør T løslades.

Thi bestemmes:

T løslades."

- oo0oo -

Det fremgår af efterfølgende avisomtale, at politiet herefter måtte løslade 9 andre personer i sagskomplekset. 10 yderligere personer har fået procesbevilling til at få påkendt deres fortsatte varetægtsfængsling hos Højesteret.

Landsforeningens Meddelelse 86/2004

Retsmøder - Lukkede døre

Retsplejelovens § 29

Nu er de første Christianiasager afgjort med dom i byretten, men varetægtsfængslingerne har i vidt omfang kørt for lukkede døre. Her er en kendelse fra sommeren 2004, hvor landsretten stadfæster de lukkede døre. Men selve kendelsen er ikke afsagt for lukkede døre.

ØL 10. afd. kære nr. S-2115-04, 23/6 2004

"(...Journalist J...), Christianias Ugespejl, og den beskikkede forsvarer, advokat A, har kæret Københavns Byrets kendelse af 10. juni 2004 (6541/04) om at holde retsmøde for lukkede døre.

Til støtte for, at retsmødet skulle være foregået for åbne døre har J i sit kæreskrift, der omfatter en række kæremål i ligeartede sager om dørlukning, bl.a. gjort gældende, at beslutningen om dørlukning er udtryk for en hemmelig retspleje, der er egnet til at danne myter. Det er således ikke muligt at vide, om fængslingsforlængelsen er rent politisk, eller om den på forhånd er aftalt mellem dommer, anklager og måske endda også forsvarer.

Det er videre gjort gældende, at hensynet til politiets bagudrettede efterforskning, der har stået på i over 10 måneder, bør vige for hensynet til den betydelige offentlige interesse i sagen, at politiet har ladet oplysninger i sagerne sive til pressen, hvorfor dørlukning skaber en ubalance mellem forsvarer og anklagemyndigheden med hensyn til, hvem der styrer, hvad der kommer til offentlighedens kendskab, at brugen af isolationsfængsling i en række af fængslingerne skærper den offentlige interesse i sager-

ne, at politiet i sagskomplekset har benyttet nye, kontroversielle efterforskningsmetoder, og dørlukningen i retsmøderne er til skade for en nødvendig, demokratisk debat om politiets arbejdsmetoder og retssystemets vurdering heraf, samt at anklagemyndighedens manglende argumentation for dørlukning tyder på, at man fra anklagemyndighedens side har følt sig sikker på byrettens enslydende kendelser, hvorfor der også i lyset af Dan Lyngesagen hviler en mistanke mod det danske retssystem om en ulovlig sammenvævning af domstole og anklagemyndighed/politi.

Forsvareren har supplerende hertil bl.a. gjort gældende, at efterforskningen i denne sag i realiteten er afsluttet, og at der vil foreligge et anklageskrift senest den 4. juli 2004, at den resterende efterforskning i form af kontakt til sigtedes revisor ikke kan begrunde dørlukning, at betingelserne for dørlukning efter retsplejelovens § 29, stk. 3, 1. pkt. ikke er opfyldt, samt at dørlukningen tilføjer sigtede og hans familie, især hans 13-årige datter, uforholdsmæssige store lidelser.

Landsrettens bemærkninger:

Retsmødet, der fandt sted for lukkede døre, angik forlængelse af varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3. Varetægtsfængslingen af sigtede er sket som led i politiets efterforskning af et sagskompleks vedrørende organiseret handel med hash, hvorunder et større antal personer er sigtet eller mistænkt. Dørlukningen er sket i et retsmøde forud for domsforhandlingen, hvorfor bestemmelsen i retsplejelovens § 29, stk. 3, 1. pkt. ikke finder anvendelse.

Landsretten finder ikke, at der på nuværende tidspunkt i den foreliggende sag, hvor der er sket varetægtsfængsling efter bl.a. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, er grundlag for at tilsidesætte den afvejning, som byretten har foretaget mellem hensynet til sigtedes adgang til at tage offentligt til genmæle samt offentlighedens interesse i at følge retsmødet på den ene side og på den anden side hensynet til at undgå, at sagens oplysning på afgørende måde hindres. Betingelserne for dørlukning, jf. retsplejelovens § 2, stk. 2, nr. 4, findes derfor at have været opfyldt i det omhandlede retsmøde. Landsretten tiltræder, at det ikke ville være tilstrækkeligt med nedlæggelse af referat eller navneforbud eller med udelukkelse af enkeltpersoner for at sikre, at sagens oplysning ikke på afgørende vis blev hindret, jf. retsplejelovens § 29, stk. 4. Herefter og da det, der er anført af T og af forsvareren, ikke kan føre til andet resultat,

b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse stadfæstes."

Samfundstjeneste - Røverier - Strafudmåling

Straffelovens § 64 og § 288

T blev på sin egen tilståelse dømt for to posthusrøverier, som han var blevet presset til at begå. Byretten udmålte en kombinationsstraf på 1½ år, hvoraf 1 år og 3 måneder blev gjort betinget af samfundstjeneste. Landsretten skærpede straffen til fængsel i 2½ år, men fortsat således, at der kun skulle afsones 3 måneder, medens resten blev gjort betinget af samfundstjeneste.

ØL 19. afd. a.s. S-982-04, 20/4 2004

T på 20 år var under en tilståelsessag tiltalt for 2 røverier på samme postkontor, henholdsvis i december 2003 og januar 2004 ved trussel med henholdsvis jagtkniv og køkkenkniv og med udbytter på kr. 15.500 og kr. 6.500.

T var ustraffet. Han var egnet til samfundstjeneste.

Resten er citat fra byretsdommen:

"Ved straffastsættelsen tages der hensyn til på den ene side, at tiltalte to gange med cirka 1½ måneds mellemrum har begået røveri mod et postkontor, og på den anden side, at tiltalte ikke tidligere er straffet, at begge røverier blev begået efter kraftigt pres fra to rockere, som afkrævede ham penge, samt at tiltalte i forbindelse med det første røveri blev afhentet på bopælen og transporteret til posthuset, hvor han blev beordret til at begå røveri, idet han samtidig fik udleveret handsker, elefanthue og kniv.

Straffen fastsættes herefter efter straffelovens § 288, stk. 1 nr. 1, til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Det lægges endvidere ved sagens afgørelse til grund, at tiltalte den 5. december 2003 på sin bopæl blev kontaktet af to mænd, som fremtrådte som rockere. Disse mænd truede tiltalte med pistol og bad ham følge med uden at give nogen begrundelse for dette. Tiltalte blev derefter transporteret i rockernes bil til postkontoret, hvor han blev beordret til at begå røveriet, idet han samtidig fik udleveret handsker, elefanthue og kniv. Efter røveriet blev udbyttet på 15.500 kr. afleveret til de to mænd. Mandag den 19. januar 2004 blev tiltalte på ny på sin bopæl kontaktet af de samme to mænd, som afkrævede ham 10.000 kr., og som truede tiltalte og hans familie, såfremt pengene ikke blev betalt. En af mændene kontaktede telefonisk tiltalte torsdag den 22. januar 2004, hvor tiltalte blev mindet om, at han skyldte dem 10.000 kr.

Tiltalte er ikke tidligere straffet og har særdeles gode personlige forhold. Under disse omstændigheder findes det forsvarligt at gøre langt størstedelen af straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt."

Retten udsatte derfor 1 år og 3 måneder på betingelse bl.a. af, at T udførte samfundstjeneste i 240 timer inden for en prøvetid på 1 år.

Anklagemyndigheden ankede til skærpeelse. T påstod stadfæstelse. Under ankesagen blev der dokumenteret en psykologerklæring (ikke gengivet i dommen).

Landsretten udtalte:

"Straffen forhøjes til fængsel i 2 år og 6 måneder, hvoraf 2 år og 3 måneder - af de grunde, der er nævnt i byretten - gøres betinget som nedenfor bestemt.

I øvrigt stadfæstes dommen."

T havde været frihedsberøvet lidt under 2 måneder. Prøvetiden blev sat til 2 år og afviklingstiden for de 240 timers samfundstjeneste til 1 år.

- 0000 -

Forsvareren tilføjer, at anklagemyndighedens strafpåstand for landsretten var 3 års ubetinget fængsel. Af psykologerklæringen fremgik, at T var blevet behandlet med kognitivterapi og antidepressiv medicin, og at den medicinske behandling skulle fortsætte 9-12 måneder.

Landsforeningens Meddelelse 88/2004

Røveri - Vold, grov - Ulovlig frihedsberøvelse - Unge lovovertrædere - Betinget straf, delvis

Straffelovens § 58, § 245, § 261 og § 288

4 unge mænd på 16-18 år var tiltalt for røveri, grov vold og kvalificeret frihedsberøvelse ved at have passet en ung mand op og frataget ham hans Dankort og tilbageholdt ham i en skolegård i ca. 2 timer, hvorunder han blev udsat for adskillige slag og spark, afklædning og brænding med cigaretter. Én blev frifundet, og de øvrige efter deres andel i tilbageholdelsen og volden samt forstraffe fik delvis betingede domme i byretten. Landsretten skærpede straffen for C, som var mest aktiv og mest belastet, til ubetinget fællesstraf af fængsel i 2 år. De delvist betingede domme til A og D blev stadfæstet.

ØL 18. afd. a.s. S-1600-04, 12/6 2004

A på 17, B på 18, C på 17 og D på 16 år var alle tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 245, stk. 1, og § 261, stk. 2, ved i november 2003 fra kl. 22.35 til kl. 00.30 at have tilbageholdt F og aftvunget ham hue, bluse, MP3-afspiller, sygesikringsbevis, cigaretter, dankort, mobiltelefon samt kr. 4.059, idet de 4 tiltalte antastede F uden for en kiosk, hvorefter C lagde armen om skulderen på F, og alle fire pressede ham med sig, tildelte ham en lussing og gennemrodede hans lommer, tvang ham til at oplyse pinkoden til dankortet og tilbageholdt ham i en skolegård, hvor han skulle sætte sig og kigge ind i en mur, hvorefter A og D forlod skolegården for at hæve penge i forskellige automater. A og D skulle være kommet tilbage efter ca. ½ time, hvorefter F blev beordret til at afføre sig sin jakke, sin bluse, sine bukser og sko, hvorpå han blev tildelt adskillige spark på kroppen og i ansigtet, hvorunder han kastede op, hvorefter han blev brændt med en cigaret flere steder i ansigtet. Herefter skulle A, B og C have forladt skolegården for at foretage nye hævnings på dankortet, hvorpå de vendte tilbage ca. en halv time efter, hvorefter F fik udleveret sine bukser og sin jakke, hvorpå han fik holdt noget skarpt mod sin hals og beordret til ikke at kigge på dem, hvorpå D overhældte ham med indholdet af en skraldespand, og de fire tiltalte forlod stedet.

A erkendte sig delvis skyldig, idet han kunne erkende medvirken til røveri, men nægtede frihedsberøvelse og vold. B og D nægtede sig i det hele skyldige. C (der var bror til B) erkendte røveri, men nægtede frihedsberøvelse og vold.

Der var en omfattende bevisførelse, herunder også af alibividner vedr. B og D.

A var ustraffet. B og D ikke straffet af betydning for sagen. C havde som seneste domme:

2002: Straffelovens § 123 og § 164, stk. 3, betinget fængsel i 40 dage.

2003: Røveri med fællesstraf af fængsel i 7 måneder, fuldbyrdelse af 5 måneder udsat

2003: (efter det påsigtede forhold) § 260, § 293, § 276, § 293 a, jfr. § 21, med en fællesstraf på fængsel i 8 måneder. Fuldbyrdelsen af 5 måneder udsat.

Byretten fandt ikke alene A skyldig i medvirken til røveri, han havde været egentlig deltager, da C antastede F, og A sluttede op om dette og havde overværet, at C gav F en lussing. Byretten fortsatte:

"Det kan videre lægges til grund som bevist, at tiltalte A efter aftale herefter forlod de to medtiltalte og forurettede med henblik på at foretage flest mulige hævnings på

forurettedes dankort, mens de øvrige tiltalte fortsat tilbageholdt forurettede. Domsmandsretten finder det efter bevisførelsen godtgjort, at tiltalte A forstod og tillige var indforstået med, at forurettede blev tilbageholdt i det tidsrum, hvor disse hævninger og forsøg på hævninger blev foretaget. Henset til periodens udstrækning og til de omstændigheder hvorunder forurettede blev tilbageholdt, finder retten det bevist, at tiltalte med det fornødne forsæt medvirkede til frihedsberøvelsen som beskrevet i anklageskriftet. Retten finder det ikke med den sikkerhed, som må kræves til domfældelse, for bevist, at tiltalte A tillige var klar over, at de medtiltalte i den omhandlede periode udsatte forurettede for slag og spark, aftvang ham det meste af hans tøj og brændte ham med cigaretter. Retten frifinder derfor tiltalte A for denne del af tiltalen."

Efter bevisførelsen - herunder, at F forklarede, at han var blevet antastet af tre gerningsmænd, fandt retten det betænkeligt at anse for godtgjort, at B havde gjort sig skyldig i medvirken til røveri, frihedsberøvelse og vold. Da der ikke var rejst nogen subsidiær tiltale, blev B i det hele frifundet. (Da frifindelsen ikke blev påanket, udelades et nærmere referat af præmisserne, ER)

Retten lagde til grund, at C tog initiativet til at antaste F, og fortsatte:

".. hvorefter han slog forurettede i ansigtet, gennemrodede hans lommer og fratog ham de effekter, som er nævnt i anklageskriftet. Tiltalte har herved gjort sig skyldig i røveri, som beskrevet i anklageskriftet. Det kan videre efter de afgivne forklaringer lægges til grund, at tiltalte C var til stede i skolegården sammen med den forurettede en meget stor del af den tid, hvor forurettede blev holdt tilbage. Det kan efter forurettedes forklaring som på væsentlige punkter støttes af den retsmedicinske personundersøgelseserklæring, lægges til grund, at forurettede i denne periode blev udsat for gentagne voldelige overfald i form af slag og spark, at han blev frataget sit tøj, at han blev brændt med en cigaret, og at han blev overhældt med skrald. Retten finder det uden betydning, om det var tiltalte C selv eller en medtiltalt, der udøvede de nævnte overgreb, idet det lægges til grund, at den begåede vold og den skete frihedsberøvelse er forøvet af de - mindst to - tiltalte, som befandt sig i skolegården, i forening. Den begåede vold er såvel meningsløs som uprovokeret. Den er begået af flere i forening over for et aldeles sagesløst offer. Volden indeholder elementer af ydmygelse og har stået på over en længere periode. Henset hertil og til at forurettede en nat i slutningen af november måtte tåle at sidde i længere tid uden tøj på og derudover blev brændt i ansigtet med en cigaret, finder retten, at volden med rette er henført til straffelovens § 245. Tiltalte dømmes herefter i overensstemmelse med den rejste tiltale."

Retten forkastede D's alibibevis, bl.a. ud fra, at denne havde benyttet en mobiltelefon, der omkring gerningstidspunktet havde været i hyppig kontakt med de øvrige. Retten fortsatte:

"Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at tiltalte deltog i røveriet, og at han sammen med tiltalte C tilbageholdt forurettede i skolegården, hvorunder han og tiltalte C i forening udsatte forurettede for de overgreb, som er nævnt i anklageskriftet. Tiltalte dømmes derfor i overensstemmelse med den rejste tiltale."

A havde været varetægtsfængslet lidt over 4 måneder. Retten bemærkede:

"For tiltalte A fastsættes straffen efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, samt § 261, stk. 2, til **fængsel i 1 år**.

Henset til at tiltalte er ustraffet, til hans alder og til, at han har siddet varetægtsfængslet under sagen, finder retten det ikke påkrævet, at hele den idømte straf fuldbyrdes. Fuldbyrnelsen af 8 måneder af straffen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt. Den ubetingede del af straffen anses for udstået med varetægtsfængslingen."

C, der havde været varetægtsfængslet 4 måneder, fik en fællesstraf med den seneste dom på **fængsel i 2 år**. Retten bemærkede:

"Henset til at forholdet er begået forud for den seneste betingede dom, til tiltaltes alder og til at tiltalte har været varetægtsfængslet under sagen, finder retten det - uanset den grove karakter af den begåede kriminalitet - ikke påkrævet, at hele den idømte straf fuldbyrdes. Fuldbyrnelsen af 1 år og 6 måneder af straffen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

Endelig fik D, der ligeledes havde været varetægtsfængslet 4 måneder for overtrædelse af alle 3 paragraffer, **fængsel i 1 år**, idet retten bemærkede:

"Henset til at tiltalte er ustraffet, at han var 16 år på gerningstidspunktet, og at han har siddet varetægtsfængslet under sagen, finder retten det - uanset den grove karakter af den begåede kriminalitet - ikke påkrævet, at hele den idømte straf fuldbyrdes. Fuldbyrnelsen af 6 måneder af straffen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

De betingede domme var med prøvetid på 2 år, og at de domfældte indtil deres 18. år undergav sig hjælpeforanstaltninger og efter det 18. år tilsyn af Kriminalforsorgen. Byrettens dom er på 8 sider.

Anklagemyndigheden ankede, for så vidt angik A, C og D til skærpelse. Disse påstod stadfæstelse.

Landsretten stadfæstede afgørelserne vedr. A og D, men bemærkede vedr. C:

"Straffen for C, der fastsættes som en samlet straf, der tillige omfatter de ved dommen af 19. december 2003 påkendte forhold findes passende udmålt til fængsel i 2 år.

Der findes efter forholdets grovhed, tiltaltes tidligere kriminalitet og hans aktive rolle ikke grundlag for at gøre straffen betinget."

D havde siddet varetægtsfængslet mellem byrettens afgørelse af 16. april 2004 og landsrettens afgørelse af 12. juni 2004, hvorfor den ubetingede del af straffen nu blev anset for udstået ved frihedsberøvelsen.

C havde ligeledes været fortsat varetægtsfængslet, mens A blev løsladt ved byrettens dom.

Landsforeningens Meddelelse 89/2004

Vold - Konflikt - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 244

T havde i forbindelse med diskussion om husorden i ejendommen slået A i brystet og i hovedet. Byretten idømte fængsel i 30 dage, landsretten ændrede dommen til 40 dage, men gjorde straffen betinget af samfundstjeneste i 40 timer (dissens).

ØL 15. afd. a.s. nr. S-3432-04, 2/12 2004

T på 55 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i juli 2004 i gården til en ejendom at have slået A flere gange i ansigtet og på kroppen med knyttet hånd.

Der var påstand om fængselsstraf. T erkendte sig delvist skyldig. Han havde med halvt knyttet næve tildelt A et slag i maven samt en lussing. Han var ustraffet.

A og en anden person P afgav vidneforklaring. T forklarede bl.a., at han var kommet op at diskutere med A om, hvorvidt A måtte vaske hele døgnet, og A havde kaldt ham "store fjols" (stærkt forkortet referat, ER).

A havde været nede at vaske kl. 22.30, da han opdagede, at han manglede arbejdstøj. De havde flere diskussioner. Det var korrekt, at han havde "hvislet fra munden og sagde "fjols"". Han var blevet tildelt fire slag som beskrevet i anklageskriftet.

P gav udtryk for, at A nærmest tirrede T, og bekræftede, at A havde kaldt T et fjols. T slog ud to gange.

A havde været på skadestuen; hverken på hoved eller på brystkasse var der væsentlige hævelser eller misfarvninger - derimod et sted på halsen.

Byretten udtalte:

"Domsmandsrettens begrundelse og resultat.

Tiltalte har forklaret, at han tildelte forurettede et slag med halvt knyttet næve i maven samt en lussing på siden af hovedet, hvorved forurettedes briller blev revet af. Anledningen hertil var en forudgående diskussion mellem tiltalte og forurettede, der endte med at forurettede kaldte tiltalte for "fjols" eller lignende. Tiltaltes forklaring støttes af P's vidneforklaring. På grundlag af den foreliggende politiattest kan det ikke med den fornødne sikkerhed afklares, hvorvidt forurettede blev tildelt 4 knytnæveslag. Politiattesten er forenelig med tiltaltes forklaring om alene at have slået 2 gange. Under disse omstændigheder lægges tiltaltes forklaring i det væsentlige til grund, bortset fra at tiltaltes slag mod maven må antages at have ramt nedadtil på forurettedes brystben.

Tiltalte findes således skyldig i at have tildelt forurettede et slag med halvt knyttet næve i brystregionen samt en lussing på siden af hovedet, hvorved forurettedes briller blev revet af.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244 til fængsel i 30 dage.

Der er ved strafudmålingen navnlig lagt vægt på, at tiltalte må anses for at have tildelt forurettede et slag - lussing - med ikke ubetydelig kraft i ansigtet, til trods for at forurettede bar briller. Et sådant slag indebærer en risiko for skade ud over det sædvanlige.

Tiltalte har ikke ønsket at medvirke til en personundersøgelse, og har i retten tillige erklæret, at han ikke er villig til at påtage sig samfundstjeneste. Da sagen ikke findes at kunne slutes med en rent betinget dom, og da tiltalte ikke ønsker at medvirke til samfundstjeneste, idømmes en ubetinget straf."

T kom herudover til at betale erstatning til A, der som følge af episoden havde haft 12 konsultationer hos en psykolog.

T ankede til formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget, subsidiært betinget med vilkår om samfundstjeneste. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Der var indhentet en personundersøgelse. T oplyste yderligere, at andelsboligforeningen havde meddelt ham en advarsel gældende for 2 år.

Landsretten udtalte:

"4 voterende finder under hensyn til den af Folketinget ønskede skærpelse af straffen for vold, at straffen bør forhøjes til fængsel i 40 dage. Disse voterende lægger særlig vægt på voldens begrænsede omfang, den forudgående ordveksling og tiltaltes gode personlige forhold, og finder det herefter undtagelsesvist forsvarligt at udsætte straffens fuldbyrdelse på vilkår af afvikling af 40 timers samfundstjeneste som nærmere nedenfor bestemt.

2 voterende finder efter omstændighederne straffen passende udmålt. Henset til karakteren og omfanget af den udøvede vold, finder disse voterende ikke grundlag for anvendelse af betinget straf, ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

I øvrigt stadfæstes dommen."

- oo0oo -

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år og 40 timers samfundstjeneste inden for en afviklingstid på 4 måneder.

Landsforeningens Meddelelse 90/2004

Færdselsloven - Kørselsforbud - Afstand til forankørende - Anklageskrifter

Retsplejelovens § 831, færdselslovens § 15

T var tiltalt bl.a. for at have kørt for tæt på forankørende. Hans hastighed på de målte tidspunkter var imidlertid ikke angivet i anklageskriftet, der allerede én gang var berigtiget af hensyn til frakendelsespåstanden. T blev herefter frifundet for overtrædelse af FL § 15 og dermed for det påståede kørselsforbud.

Retten i Gladsaxe SS 1328/2004, 6/12 2004

T, der havde erhvervet kørekort inden for de sidste to år i forhold til kørslen, var tiltalt efter FL § 15, stk. 3 og § 42, stk. 2, ved i marts 2004, dels over en strækning at have kørt mindst 144 km/t på motorvej med lovlig hastighed på 110 km/t, dels på en

anden strækning "under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden at have holdt en så kort afstand til forankørende, at der var fare for påkørsel hvis køretøjet foran standsede eller nedsatte hastigheden, idet han fra 15,0 km mærket kørte med en afstand på ca. 8,27 til 11 meter til den forankørende over en strækning på 1.600 m."

Påstanden er citeret fra dommen:

"Tiltalte har principalt påstået frifindelse for overtrædelse af færdselslovens § 15, stk. 3, idet gerningsindholdet ikke er tilstrækkeligt anført i anklageskriftet. Tiltalte har subsidiært nedlagt påstand om, at der er bindende påtalebegrænsning og at anklagemyndigheden i anklageskrift af 27. april 2004 har nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten. Mest subsidiært har tiltalte nedlagt påstand om, at betingelserne for et kørselsforbud ikke er til stede.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 2."

To politiassistenter afgav forklaring - A, der havde målt med Provida anlægget, og B, der efterfølgende havde foretaget beregninger over afstanden mellem bilerne.

T erkendte at have kørt for stærkt. Han kørte ca. 50.000 km om året. Der var ikke særlig megen trafik. Der var ikke nogle biler før den forankørende bil, der godt kunne have trukket ind. Da de kørte efter hinanden, kørte de måske 100 - 110 km/t. Han følte, at han havde overblik, og at der ikke var nogen fare ved at køre tæt på den forankørende (let forkortet referat).

Efter at politifolkene havde besvaret spørgsmål om opmålingen og havde afspillet en video, var der ingen anfægtelse af, at T havde kørt med en afstand af højst 11 m, mens han kørte med en hastighed på 110 km/t, og 8,27 m, mens han kørte med en hastighed på 124 km/t.

Retten bemærkede:

"Den hastighed, hvormed tiltalte har kørt med en afstand på 8,27 til 11 meter til den forankørende, er ikke anført i anklageskriftet. Således som anklageskriftet er formuleret frifindes tiltalte herefter for overtrædelse af færdselslovens § 15, stk. 3. Efter bevisførelsen og tiltaltes erkendelse finder retten, at tiltalte har kørt med 144 km/t, selv om den tilladte hastighed ikke må overstige 110 km/t, og tiltalte findes herefter skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 2.

Straffen fastsættes efter færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 42, stk. 2, til en bøde på 1.500 kr. Forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 6 dage."

Statskassen betalte sagens omkostninger. Sagen er ikke anket.

Landsforeningens Meddelelse 91/2004

Dokumentfalsk - Skuffe i retsforhold - Anklageskrifter - Frifindelse

Straffelovens § 171, Retsplejelovens § 831

T foreviste et kørekort sammensat af to dele, der urigtigt angav, at han havde ret til at føre lastbil. Byretten frifandt på grund af anklageskriftets formulering. Landsretten frifandt, fordi han ikke havde haft forsæt til at skuffe i retsforhold. Han var nemlig blevet sigtet for at have kørt i en almindelig bil, der ikke krævede lastbilkørekort.

ØL 23. afd. a.s. nr. S-4407-03, 5/5 2004

T var tiltalt for dokumentfalsk ved i januar 2003 på forespørgsel fra politiet at have forevist et forfalsket kørekort, idet det foreviste kørekort bestod af to halvdele, som formularmæssigt var ægte, men som ikke hidrørte fra det samme kørekort, ligesom kørekortet angav at være til kategori B, C og D, uagtet at han kun var i besiddelse af kørekort til kategori B.

Der var påstand om straf. T nægtede sig skyldig. Byretten bemærkede:

"Det findes ved det anførte i erklæringen fra Kriminalteknisk afdeling godtgjort, at kørekortet, som tiltalte ubestridt har forevist til politiet, var falsk. Tiltaltes forklaring om, at tiltaltes ægte kørekort tidligere ved et uheld var blevet klippet over, og at tiltalte herefter havde samlet det, til det i sagen omhandlede, afvises derfor, og det findes ubetænkeligt at fastslå, at tiltalte var fuldt ud bekendt med, at kørekort var falsk.

Den tiltale, som anklagemyndigheden ved anklageskrift af 27. juni 2003 har rejst mod tiltalte, indeholder imidlertid hverken ved citering af lovens ordlyd eller ved beskrivelsen af tiltalen en angivelse af de omstændigheder, der indebar, at tiltalte har haft til hensigt at skuffe i retsforhold. Tiltalen indeholder derfor ikke, som foreskrevet i retsplejelovens § 926, jf. § 831, stk. 1, nr. 3, en tilstrækkelig, tydelig betegnelse af det forhold, som det har været tilsigtet at rejse tiltale for.

Da det forhold, der er beskrevet i tiltalen ikke er strafbart efter straffelovens § 171, og da retten ikke kan domfælde for forhold, der ikke er omfattet af tiltalen, frifindes tiltalte."

Sagen blev af anklagemyndigheden anket med påstand om domfældelse efter anklageskriftet. T påstod stadfæstelse.

Landsretten bemærkede:

"Landsretten finder, at anklageskriftet opfylder formkravene til beskrivelsen af gerningsindholdet som foreskrevet i retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 3.

Det tiltrædes af de af byretten anførte grunde, at det foreviste kørekort var forfalsket. Også efter det for landsretten fremkomne findes det ubetænkeligt at fastslå, at tiltalte var bekendt med, at kørekortet var forfalsket, og at han ved forevisning af kørekortet har gjort brug af dette. Det findes imidlertid ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed godtgjort, at tiltalte har haft forsæt til at skuffe i retsforhold.

Med denne begrundelse frifindes tiltalte.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

- oo00oo -

Det fremgik af den medsendte retsbog fra byretten, at T var blevet opsøgt af politiet, da en person havde anmeldt ham for spirituskørsel. T foreviste på anmodning kørekort og blæste i alkometer. Han sagde til betjentene, at han havde været med i bilen, men huskede ikke, om han sagde, at han blot havde været passager.

Hans kørekort var blevet klippet over ved et uheld. Han bad ikke om at få et nyt, da det var dyrt. Hans arbejde krævede ikke, at han havde stort kørekort. Den kassevogn, han aktuelt blev stoppet i (og som kun krævede almindeligt kørekort), brugte han i forbindelse med et bierhverv.

- oo00oo -

Forsvareren oplyser, at sigtelsen for spirituskørsel blev frafaldet. Det viste sig, at det var T's søster, som havde kørt bilen.

Landsforeningens Meddelelse 92/2004

Vold mod politiet - Ung alder - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 119 og § 245

K på 17 år blev dømt for at have kastet en glasskål i hovedet på en politiassistent, der fik en flænge i hovedet. Betinget fængsel i 60 dage.

Københavns Byrets 34. afd., nr. 34.7329/04, 6/5 2004

K på 17 år var tiltalt efter straffelovens § 119, stk. 1, jfr. § 245, stk. 1, for i november 2003 om natten på en ungdomspension at have kastet en glasskål mod ansigtet på en politiassistent P, som pådrog sig en ca. 2 cm lang syningskrævende flænge.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om straf. K nægtede sig skyldig. To politifolk og en pædagog afgav forklaring, der kun er gengivet i retsbogen.

K var ustraffet. Retten lagde i overensstemmelse med vidnernes forklaring til grund, at hun havde udøvet den i anklageskriftet anførte vold, uden at hun på dette tidspunkt havde fået vredet armen om eller havde en lignende grund til at være ophidset.

Straffen blev fastsat efter de anførte bestemmelser til fængsel i 60 dage med følgende bemærkning:

"Retten finder det imidlertid ganske undtagelsesvist - navnlig under hensyn til tiltaltes alder og det oplyste om de personlige forhold - upåkrævet, at den idømte straf fuldbyrdes. Straffuldbyardelsen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år med tilsyn.

P fik kr. 320 i erstatning.

- oo0oo -

Politiet var blevet tilkaldt til ungdomspensionen om natten, fordi K havde besøg af en kæreste, som de andre elever var bange for. K blev meget ophidset, da politiet trængte ind på værelset.

K var anbragt på Ungdomspensionen, da hun havde været udsat for overgreb af familien i indvandrerhjemmet.

Landsforeningens Meddelelse 93/2004

Færdselsloven - Generhvervelse af kørekort

Færdselslovens § 132

T anmodede om og fik sit kørekort tilbage, efter han mere end 10 år tidligere havde mistet sit kørekort for bestandigt. Han havde siden ført en pletfri tilværelse.

Retten i Holsted SS 276/2004, 9/9 2004

T anmodede om generhvervelse, jfr. FL § 132. Anklagemyndigheden protesterede.

Resten er citat fra kendelsen:

"T har forklaret, at han har fast arbejde på (... industri). Han arbejder jævnligt ude som montør, men det kræver, at andre kører for ham. Han vil have størst mulighed for at bevare sit arbejde, hvis han får tilladelse til at generhverve førerretten. Han er forsat gift og har 3 børn, der nu er henholdsvis 11 år, 8 år og 3½ år. Han og ægtefællen bor i deres hus i H, og han har haft fast arbejde siden 1994. Han rører aldrig alkohol til daglig, men drikker kun i forbindelse med fester. Det er meget sjældent, at han bliver fuld, han har nok været fuld en enkelt gang indenfor de sidste par år. Han kom selv ud af sit alkoholmisbrug, da han i 1994 flyttede til H og mødte sin nuværende ægtefælle. Han har derfor aldrig haft behov for antabusbehandling.

T er i perioden fra den 4. december 1990 til den 2. august 1994 frakendt førerretten 4 gange, senest for bestandigt.

T har tidligere søgt om generhvervelse af førerretten i 2002 i medfør af færdselslovens § 132, stk. 2, hvilket blev afslået ved kendelse af 20. juni 2002.

Retten's begrundelse og resultat:

Da T senest er frakendt førerretten for bestandigt for mere end 10 år siden og ikke siden er straffet, ej heller for kørsel i frakendelsestiden, og da T's personlige forhold adskiller sig afgørende fra hans personlige forhold, da han kørte spirituskørsel, foreligger der sådanne ganske særlige omstændigheder, at førerretten rent undtagelsesvist kan gengives T.

THI BESTEMMES:

Førerretten gengives T.

Statskassen skal betale sagens omkostninger."